

31. ĐỂ CỨU NỀN VĂN MINH THOÁT KHỎI TAY KẼ THÙ

Những kẻ theo chủ nghĩa Satan, những kẻ theo chủ nghĩa Mác, những ty phú dâm dục, những kẻ âm mưu trên thế giới, những kẻ theo chủ nghĩa tân quốc xã, những kẻ khủng bố và các đệ tử của Marquis de Sade (sadism, bạo dâm), tất cả đều ghét và sợ Giáo hội Công giáo hơn bất cứ tổ chức nào trên thế giới. Theo một cách nào đó, họ khôn ngoan hơn những người Tin lành; họ nhận ra Giáo hội Công giáo là thù nghiêm trọng nhất của họ.

Tại sao đế chế La-mã chỉ nhắm vào người Do-thái và Thiên Chúa giáo để tra tấn và tiêu diệt? Bởi vì Ma quỷ không ngu. Nó biết kẻ thù thực sự của nó là ai.

Hãy tưởng tượng thế giới sẽ ra sao nếu không có Giáo hội. Thử nghĩ nếu một đế chế Rôma phi-Kitô kéo dài mãi đến nay. Nó sẽ tệ hại như “ngàn năm đế chế Đức” của Hitler. Hoặc tồi tệ hơn.

Ngay cả những người Tin lành cũng cần đến Giáo hội. Nếu Giáo hội không hiện hữu, họ sẽ mất đi căn tính, không còn là Tin lành nữa, vì không còn gì để so sánh, vì họ tách ra từ bản thể Giáo hội. Còn Giáo hội, họ còn đối tượng để phản đối. Không có Giáo hội, họ phản đối chống lại điều gì đây?

Nếu những người Tin lành trả lời rằng căn tính của họ không có gì tiêu cực và phản kháng, nhưng là tích cực, thì xin thưa người Công giáo đã tin tất cả những điều tích cực giống như thế, và thực tế còn tin hơn thế nữa. Điều đáng nói chính là sự khác biệt giữa những gì Công giáo tin và những gì Tin lành không tin.

Giáo hội đã chiến đấu và chiến thắng chủ nghĩa ngoại giáo, đa thần, dị giáo, giáo phái cuồng tín, chế độ nô lệ, chủ nghĩa độc tài toàn trị, tội ác diệt chủng, hợp pháp hóa việc phá thai – giết hại những bé còn nằm trong bụng mẹ, cuộc cách mạng tính dục và tất cả các tôn giáo sai lầm khác đã chống lại Giáo hội. Đúng vậy, tất cả những danh nghĩa đó đều là *tôn giáo* giả dối, tuyệt đối giả dối, không giống như những tội lỗi dai dẳng thông thường như trộm cắp, ngoại tình, tham lam, áp bức hoặc chủ nghĩa pháp lý cứng rắn.

Chúng ta đang trong thời kỳ chiến tranh, liên tục chiến đấu kể từ khi con rắn lén vào vườn Địa đàng. Dừng chân, nhìn quanh và ngửi được mùi nguy hiểm. Cẩn thận vì chúng ta đang bước qua bãi mìn và đạn bay như bướm bướm ngang đầu. Nếu quý vị không tin điều đó, xin hỏi thiên thần bản mệnh.

Giáo hội trên trần gian gọi là Giáo hội Chiến đấu (phân biệt với Giáo hội Chiến thắng là các Thánh trên Thiên đàng, và Giáo hội Đền tội là các linh hồn còn trong luyện ngục), mặc dù thường trông giống như Giáo hội Phàn nàn (Pl. 2:14-15).

Trọng tâm của cuộc chiến ngày nay là tình dục. Gần như mọi cuộc nổi loạn chống lại Giáo hội ngày nay đều là về giới tính và luân lý tình dục. Nó là động lực chính cho thuyết tương đối về đạo đức. Quý vị có bao giờ nghe ai bào chữa cho hành vi giết người chưa? Có đấy. Chỉ khi họ nhân danh “tự do” tình dục. Tên của nó là *phá thai*. Tại sao bất kỳ phụ nữ nào đều muốn phá thai? Vì các biện pháp ngừa thai khác không thành công. Biện pháp ngừa thai là gì? Là giải quyết nhu cầu tình dục mà không muốn có con, không muốn nhận lãnh trách nhiệm. Quý vị có bao giờ nghe ai bênh vực việc lạm dụng trẻ em chưa? Chỉ khi họ nhân danh “tự do” tình dục. Tên của nó là *ly dị*.

Tôi là một người Công giáo bởi vì chỉ có Giáo hội Công giáo mới có câu trả lời đầy đủ, dứt khoát, mang tính tổng thể cho cuộc cách mạng hủy diệt nhất trong mọi thời đại, cuộc cách mạng mà chúng ta đang sống ngày nay, cuộc cách mạng tính dục đầu tiên, đang tàn phá cuộc sống (bởi phá thai) và hạnh phúc của trẻ em và phá hủy đơn vị căn bản thiết yếu nhất của mọi xã hội ổn định, đó là gia đình. Câu trả lời đó là “thần học về thân xác” của Thánh Gioan Phaolô II. Đó là cuộc cách mạng tính dục *thứ hai*, và là cuộc cách mạng chân chính.

Giáo hội luôn đi ngược lại văn hóa về tình dục trên phương diện giá trị và chuẩn mực, và luôn đúng. Đó là một trận chiến xưa cũ có từ muôn thuở, chẳng mới mẻ gì; nhưng nó đang ở giai đoạn quyết liệt và triệt để nhất hiện nay, tiền giai đoạn của “Brave New World” (xem lý do 28).